

Μέρτζιον, Έπαν. Διον. φρζος.

Διονύσιος

1/11 π. χρ. 13, 86

1

συγγρόσορος 17.4.

Έξ ενδέσως του Διαρχμενέω Γείννη Σίμου

Κέρνρα 18 Οκτωβρίου 1611.

Ο Γείννης Σίμος, δραγομαίος του Έξοχου.

Κου Μπαύζου και των συγγενεμάτων των

Διοικητών μετ'εθις εν Παραμυθείαν. Έκει

παρουσία πρώτον εν τώ Όρχαν Παισαί

τα' γράμματα & Ηρώτησε. με.

τόποι. πῶς ἔχουν ἢ ἐπαναίσταται καὶ μοί.
ἀπεκρίθη.

«Ὁ κίβδηρος ὑπερβέ μετὰ τούτοις, καὶ μοί ἔ-
δειξε καὶ μίαν πηχυνή που εἶχε γάθου εἰς τὸν
μυρόν ἀπὸ ἑν ἀκρότου. Εἶχον ἐξιδρυθεῖ
1100 περίπου ἀτομα ἀπὸ τοῦ χωρίου ὑπὸ
ἐμὴν ἀρχηγού, ἦσαν πρῶτον ἑνα καλὸν οὐρον
ὀνομαζόμενον φοιζόσορον, δεύτερον τὸν θεῶν
Γενῶν καὶ τρίτον ἑνα Λαμπρον..... οὕτως
ἦσαν ὡς ἱστορίαι ἀλλοι μετ' ἀρεχίθου (ἔτσι
ἔστιν παλαιὸν τῶν) περὶ τοῦ τοῦ, ἔτι καὶ τὸν μετ'

Μέρτζιον, Έπαν. Διον. φιλ. 1308.

Διονύσιος

Ήπ. Χρ. 13, 86

2

σφραγίσματα 17.4.

«σπαθιά, ὁδοιπόροισι μέ χειρὶ χειρὶ καὶ οἱ ἄλλοι

τοὶ μέμπαστονύγια ὡ καὶ μερὶ καὶ τόξα. Εἰ, 7α,

19... τοῦ παραγυρόντος μιν (ὁ Μέρτζιον 3-

ὡς τρυφῶν παραγυρῶν « γ. ἡμέρομ. ἦτον 9.

Ἀλλὰ σφραγίζεται, διότι ἡ σφραγὶς ἔχεται εἰ, 7α,

10 τὸ βράδυ.), κατὰ τὰ μεσάνυχτα, εἰς 4-

βαρὺ αἰγυρίδιον εἰς τὸ σπινθ τοῦ Πασαῖ καὶ

ἔβαλαν χυδαί', με' τὴν πρόθεσιν τὰ καὶ γὰρ
 αὐτὸν καὶ τὴν αἰτιολογίαν τὸν. Ἀλλ' ὁ Πάρι-
 σαῖς, ἀντιπαραθεὶς τὸν δόρυβον, ματῶνδρος καὶ
 διαγύμναιος ἐν μετρώ παραδύρου μακρὸν με-
 τὰ τὴν γυναικὴ τὸν καὶ ἄδελφον, ἰμὸν εἴρεσι,
 αὐτὸς τὴν Ἀνδρῶν τὸν ἐπαίνουσαν, Περὶ
 τὰ παράγχεα ὁ Πάρισαῖς, με' τριάντου ἐρίπ-
 πον, ἐπέτιθεν κατὰ τὸν στασιαστὴν
 εἰ, ὅλγον διάστημα διεγύμνασεν ὅτην ἔπειτα ἡ μάχη
 τῶν στασιαστῶν καὶ μόνον δις πάλιν αὐτὸς μετὰ

Μέρτζιον, Ἰπαν. Διον. φιλολ.

1/1π. χρ. 13, 84

Διονύσιος

3

συντρίβον 17.κ1?

... μου, ἔχοντα ὁ εἰρημνός μαζόχου. αἰτῶ
ὁ Πασαῖ μόνον τὸ ἔμαθ, τὸν εἰδοποιῶν καὶ
τὸν παραδίδου ἀμείν, ἀλλὰ δαὶ μετέστρεψε
καὶ σπία τιν καὶ δὲ τὸν ἔρνευον ἔχουσ,
ὅπως γοθυθύντῃ ἀπελάσονται καὶ βαρύνουσ
τὸ μέγαν ὅπου ἦτο κυρμείων ὁ μαζόχου,
δοτὶ καὶ συγγένει ἀμείν. ἔρωτι δὲ δις ποῖα

μινίαν ἔταμεν ἀπὸ τοῦ κέντρου, ἀπέναντον
 ἀπὸ τοῦ ὅπου ἐκείνη ποῦ ἔταμεν, τοῦ ἔταμεν τῇ
 ἰσομετρίας τοῦ γαλίου ἀπὸ τοῦ βαρίου καὶ
 τοῦ ὑδραργύρου τῶν τούρων καὶ κατόπιν συνέ-
 νοήσαμεν μετὰ τὸν Καστοργιανὸν Βασίλειον δια-
 μέσον τοῦ ἐν Ναπολὶ Ἀνδρῶν βασιλέως, ὅπου
 τοῦ ἔδωκεν συγκαταθεῖν ὅτι ἔμεινε κατεστημένον καὶ
 τὴν προύριον. ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ καὶ τὸν εἶδον
 ποιοῦντες, ὅπου τοῦ ἔδωκεν ὅτι χρειαζομένη καὶ
 ἄλλα, ἵνα τὸν ὑπερῶν καὶ τὸν ἐν τῇ πόλει

Μέρτζιου, Έκκλ. Διον. φηγογ.

Ηα. πρ. 13, 84

Διονύσιος

συμπρόστος 17. αϊ.

4

« τὰ ἡγεύοντα αὐτὰς ὁ Πασσαί, δίδουσι
καὶ μετέχου τὸν καλὸν εἰς τὴν θύλην,
ὅπου διὰ χειρὸς τῶν ἑβραίων τὸν ἔχοντα, δικαιο-
σύνη, μετὰ τὸν καὶ ἀποῖν ἔχοντα τὸ δίκαιον με-
τὰ τὸν, τὸν περιέχοντα ἀπὸ τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν

ἤχον· τζουρναῖδων καὶ ταμπουρλῶν, παρουν-
 διαῖων· αὐτὸν ὡς ἐπανασταίτην καὶ προδότη-
 ν, διότι τοῦ εὐρεῖν ἐπαίνου τοῦ κυρμὲ-
 νου ἔπει ἀργυροῦν σταυρὸν καὶ μίαν
 σφραγίδα μετὰ τὸ στέμμα τοῦ Κανδογιωῦ
 Βασιλεῦς καὶ ναῖται τὸ ὄνομα τοῦ Καν-
 δογιῶν τοῦτον. 2